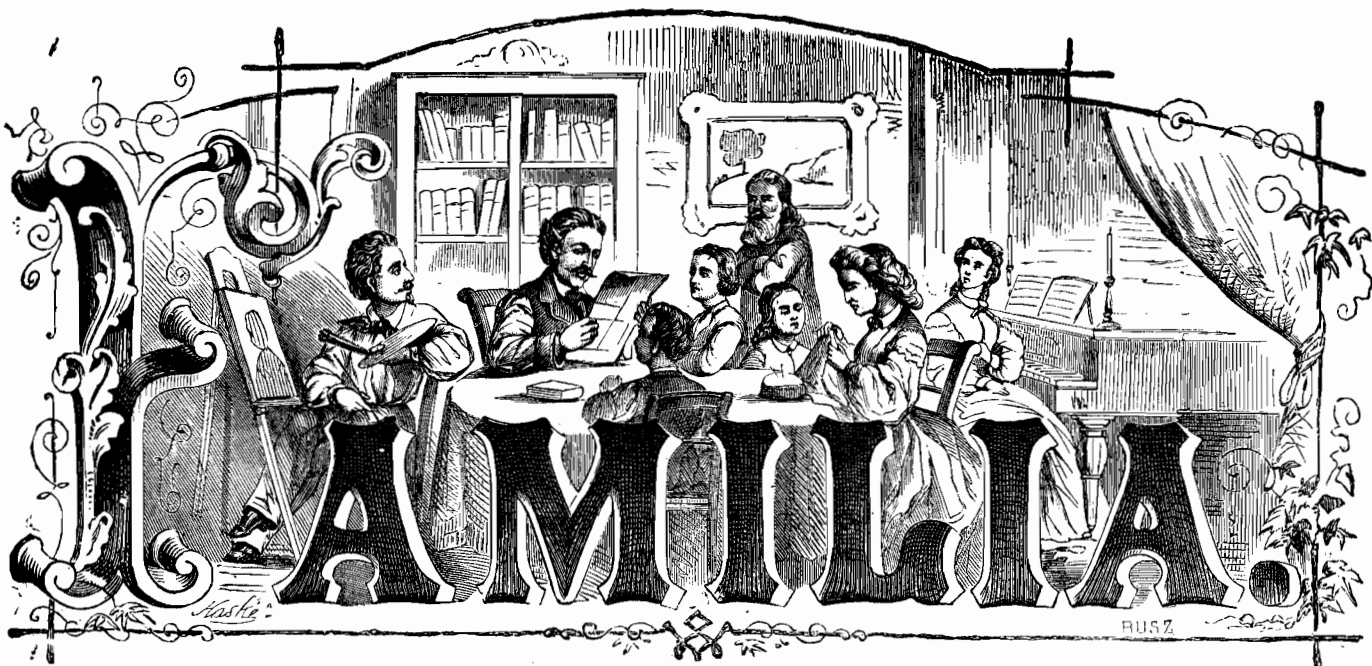

Pesta 4/16 iuliu.

Va ești în ffa-cape domineca. | Redact. : strad'a palarii nr. 7.

Nr. 27.

Anulu VII, — 1871.

Pretulu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

Epistole literarie.

Iubite frate!

Se pare, câ timpulu, acestu creatoriu si distrugatoriu eternu, voiesce sê ruineze chiar si aceea ce a construitu esperinti'a omenesca in cursu de mii sêu pôte si miliône de ani.

Nu-i fantasía ce voiu sê vorbescu, este o gôla si trista realitate.

Inca de mici audîmu din filosofî'a poporu-lui, câ „tacerea este ca mierea.“

Acêsta macsima cu atâtu trebue sê fia mai vechia si mai probata, câ-ci abié este vre-unu poporu la care sê n'o aflâmu exprimata in modu scurtu, proverbialu; ér unele popóre dîcu, câ „tacerea este auru.“

Dar me vei întrebá, câ ce am eu cu *tacerea* aici? — Asiu voi sê nu am de a face nimicu cu ea, dar adu-ti a minte, frate, câ mi-ai dîsu, câ de o diumetate de anu am tacutu ca mormentulu.

Ai deplina dreptate! In acêsta justa imputare, nu potu aduce nici o scusa, am inse o mangaiare. Scfi care? — câ si altii au tacutu ca si mine, si pôte chiar de aceia, cari cu 70 de percente au mai pucinu dreptu a tacé decâtu mine.

Toti au tacutu si tacu de unu timpu lungu; tacu in politica, tacu in literatura, tacu in tôte; firm'a timpului actualu este la noi *tacerea*. Pentru-ce ôre sê fiu numai eu nebunulu sê intru in acestu *templu*, in aceste *catacombe* liniscite, si sê

I.

conturbu pe cei ce dormu veghiandu sêu veghiêza dormindu?

Rumpendu in fine totu-si tacerea, nu aflu obiectu mai demnu de tratatu decâtu *tacerea*.

Unde vremu s'ajungemu noi ôre cu *tacerea*?

De unu timpu lungu tacemu in tôte. Mi-este frica, câ vomu patî ca celu-ce a dormitu 300 ani, si candu s'a desceptatu si s'a dusu in cetate sê-si cumpere ceva de mancare, n'a cunoscutu si nu i-a primitu nime monetele.

Lasu la o parte politic'a, care n'a fostu nici odata placerea mea, si vorbescu de literatura, care este mai pucinu amagitória, de si mai ingrata.

Unu tîpetu de dorere patrunde din tôte partile: câ literatii betrani si cei mai pucini betrani au amutîtu, ér cei tineri nu s'au nascutu inca.

Totulu a intielinitu, si nu audi fara din candu in candu unu sunetu ragusîtu, care trece indata precum a venitu; apoi si ce audîmu nu-i nimica nou, decâtu totu reminiscintie vechie, sêu nisce echouri resfrinse nu scîu de pe unde din nisce vâi straine.

Asié este, nu potemu negá.

Dar si aici, ca in totu loculu, efectulu trebue sê-si aiba caus'a sa.

Sê cautâmu sorgentulu acestui morbu omo-

Glume si nu pré.

Mam'a: Eufrosina, de cei ai intrebuintiatu la a-luatulu acest'a siese ôue? Si trei erau destule.

Fét'a: Te insieli, mama. Éta ce dice cartea: Ia din trei ôue galbenusiulu, si din trei albusiulu. Apoi rei cu trei sunt siese.

Gâcitura de siacu

De Sabina Popoviciu n. Mitteru.

e-	ti'a	A-	cu	nu	gra!	t'a-mi	in
re,	'ntrea-	de-	niea-	tâ-	cá	O,	A-
ran-	dui	te-	cer-	nulu	ama-	tai-	lasa
g'ai	ci-	spe-	Câ-ci	Por-	ba-	jun-	girea
mai	rea,	pier-	ri-	g ti	na	tan-	sci-
ca-mi	stulu	n'o	in	dé	re,	remi,	a-ti
bi-	potu	De-	lea	viá	plangu	ni-	dumi-
De-	grea!	dim-	ve-	li-	ja-	ren-	sê

Se pôte deslegá dupa saritulul calului.

Deslegarea gâciturei de semnu din nr. 23:

Frumosu e omulu, dómne, candu mintea e regina.

Si simtiulu, ce ca sierpe, spre rele lu-inclina,

Supusu loialu si dreptu;

Virtutea-atunci marétia, resare ca si-o flóre,

De bruma neatinsa la rumen'a-i cólore.

In fragodulu lui pieptu!

Muresianu.

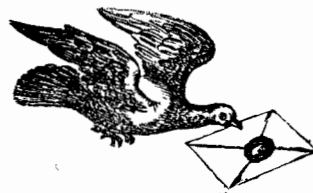

— E bine, Victoru, cum ti-place calulu meu? Asié dara, câ e bunu de calaritu?

— F—f—f—ór—te—te—te bu—bu—bu—bu --nu!

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele: Maria Iosofu n. Ioanovociu, Maria Tobias, Maria Ardeleanu, Eufrosina si Maria Grozescu, Valeria Bianu.

Post'a Redactiunii.

Clusiu. Dlui L. C. Din „Panteonulu Romanu“ pan'acuma a esítu numai unu tomu. Salutare.

Criciov'a. Dlui G. G. Noi n'amu primitu nimicu. Nu ne-amu tienutu competinti a reclamá bânii de la alta redactiune. Ast'a trebuiá s'o faci dta. Déca ai tacutu, destulu de reu ai facutu.

Siomcuta. La dvóstre dara nimene nu scie câtu consta „Familia“ pe diumetate de anu. Câti se abonara de acolo la fói'a nóstra, toti ni tramisera 4 fl., in locu de 5 fl.

Dóue simbóle. Nu se pôte publicá. Ast'a nu e poesía, ci o declamatiune política. Apoi invétia-te a serie poesii mai scurte!

Galati. Dlui Ph. Al. Cu nr. 7 nu mai potemu servi, — caus'a e cá amu primitu abonamentulu tardiu, candu nu mai avuramu esemplare complete, de óra-ce — necontandu la o partinire atátu de caldurósa — tipariramu fói'a numai in 1000 de esemplare. Cól'a XIV din „Cavalerii Noptii“ s'a tramisu.

Chitidu. Dlui G. N. Din nr.ii (ceruti 20—40 din an. trecutulu) amu adunatu si ti-amu tramisu ce s'a potutu. Nr. 29 lipsesce, asemene si diumetatea de cóla de la nr.ii 27 si 28. „Cavalerii Noptii“ s'a tramisu separat, integulu tomu I.

Bradu. Dlul A. F. Cartea s'a tramisu deja a dóu'a óra. Credem, cá acuma a sositu.

Suplementu „Cavalerii Noptii“, tomulu IV, cóla XIV.

Proprietariu, rodactoru respundiatoru si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tiparulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru, Nr. 9.